

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ:

ΘΕΜΑ Α1.1

Να δώσετε το περιεχόμενο των ακόλουθων όρων:

- α. Αλυτρωτισμός
- β. Φιλελεύθερα κινήματα

[Μονάδες 20]

ΘΕΜΑ Α1.2

Κάνετε την αντιστοίχιση των αναφερομένων στις δύο στήλες:

1. Συνθήκη του Μάαστριχ	α. 1994
2. Δίκη της Νυρεμβέργης	β. 1914
3. Υποβολή παραίτησης Βενιζέλου	γ. 1950
4. Σύσταση της ΕΚΑΧ	δ. 1952
5. Συνθήκη της Ρώμης	ε. 1957
	στ.1992
	ζ. 1946

[Μονάδες 15]

ΘΕΜΑ Α2

Ποιες ήταν οι συνέπειες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου για την ανθρωπότητα;

[Μονάδες 15]

ΘΕΜΑ Β1

Με βάση τα ακόλουθα παραθέματα και τις ιστορικές σας γνώσεις, να προσδιορίσετε το χαρακτήρα της Επανάστασης των Ελλήνων το 1821

[Μονάδες 25].

ΚΕΙΜΕΝΟ Α: Το ζήτημα περιπλεκόταν ακόμα πιο πολύ από τον ειδικό και πολύπλοκο χαρακτήρα του ελληνικού κινήματος. Βέβαια, ήταν ένα κίνημα εθνικό αλλά και κίνημα ενός χριστιανικού λαού ενάντια στον μουσουλμάνο κατακτητή που δεν ήταν εύκολο να θεωρηθεί νόμιμος. Τέλος, ήταν κίνημα ενός λαού που σ' εκείνη τη ρομαντική εποχή και μόνο το άκουσμα του ονόματός του είχε τόση δύναμη υποβλητική που ξεσήκωσε ομόφωνη την παγκόσμια κοινή γνώμη, και οι κυβερνήσεις, ακόμα και οι πιο απολυταρχικές, έπρεπε να τη λογαριάζουν. Οι φιλελεύθεροι όλων των χωρών, εκείνοι που πρώτοι ξεσήκωσαν αυτό το φιλελληνικό ρεύμα, προβάλλουν κυρίως τον εθνικοαπελευθερωτικό χαρακτήρα του κινήματος. Ο αγώνας για τους Έλληνες ήταν και δικός τους αγώνας. Μιά αντεπίθεση αυτή τη φορά στις αντιδραστικές δυνάμεις που είχαν καταστείλει τα ευρωπαϊκά απελευθερωτικά κινήματα. Οι άνθρωποι των γραμμάτων πάλι ονειρεύονταν την ανάσταση της κλασικής Ελλάδας, ενώ οι συντηρητικοί και οι βασιλόφρονες, που βλέπανε πίσω απ' την ελληνική εξέγερση τις ραδιουργίες των φιλελευθέρων, απέφευγαν αρχικά να πάρουν τη θέση ή παρέμεναν εχθρικοί. Τελικά όμως, η ελληνική υπόθεση κέρδισε ένα μεγάλο τμήμα τους, προτάσσοντας τον χριστιανικό χαρακτήρα του κινήματος, χωρίς ωστόσο και να εγκαταλείψουν την πολεμική τους ενάντια στους φιλελεύθερους. Έτσι, η ελληνική

υπόθεση αποτελούσε ένα θέμα εσωτερικής διαμάχης σε κάθε χώρα ανάμεσα στις ανταγωνιζόμενες δυνάμεις της Ευρώπης.

[Νίκος Σβορώνος, Ανάλεκτα νεοελληνικής ιστορίας, 1995, σ.232-233]

ΚΕΙΜΕΝΟ Β: [...] ο λόγος είναι για την ανοικοδόμηση ενός νέου πολιτεύματος, θεμελιωμένου στην ευνομία [...] και παλαιοί και νέοι φιλόσοφοι όλοι συμφωνούν ότι βάση της πολιτείας είναι η ευνομία. Συμφωνούν ακόμα και σε τούτο: ότι η ευνομία δε μπορεί να στερεωθεί χωρίς ισονομία, στην οποία όλοι χωρίς εξαίρεση να κυβερνώνται από τους ίδιους νόμους [...]. Όλοι επιδιώκουν την ευδαιμονία και η ίδια επιθυμία ξεσήκωσε και τους Γραικούς (τους Έλληνες) κατά του άγριου τυράννου, ο οποίος είχε εξορίσει από την Ελλάδα όλα τα μέσα της ευδαιμονίας.

[Επιστολή Αδ. Κοραή προς Αλ. Υψηλάντη στις 20/06/1821]

ΘΕΜΑ Β2

Αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις και τα στοιχεία των παραθεμάτων να αναλύσετε τις οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές επιπτώσεις της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης του 1929.

[Μονάδες 25]

Αν και σε διαφορετικό βαθμό, η κρίση θα πλήξει κοινωνικά κάθε ομάδα και κάθε χώρα της Ευρώπης. Οι αγρότες υποφέρουν περισσότερο στις σιτοπαραγωγικές χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, όπου η πτώση των πωλήσεων και η μείωση των καλλιεργειών χειροτερεύουν τη θέση των αγρεργατών και επισπεύδουν την πτώχευση των μεγάλων γαιοκτημόνων. Οι μισθωτοί στον τομέα του εμπορίου και της βιομηχανίας πλήττονται από την κάμψη των μισθών, τον περιορισμό των ωρών εργασίας και ιδίως από την ανεργία. Στις χώρες με μεγάλο πληθυσμό ξένων μεταναστών, όπως η Γαλλία, η οργή των ντόπιων εργατών διοχετεύεται συχνά σ' αυτούς, τους «εσωτερικούς εχθρούς», οι οποίοι είχαν έρθει «να πάρουν τη δουλειά των ντόπιων» και να μεταδώσουν «ανατρεπτικές ιδέες». Τέλος, οι μεσαίες τάξεις πλήττονται από τις υποτιμήσεις (εισοδηματίες), τις πτωχεύσεις και το μαρασμό του λιανικού εμπορίου (χειροτέχνες και μαγαζάτορες, έρμαια του ανταγωνισμού των μεγάλων επιχειρήσεων) ή ακόμη από τα αντιπληθωριστικά μέτρα που λαμβάνουν ορισμένες κυβερνήσεις, για να αναχαιτίσουν την κρίση. Πάμπολλοι είναι στις κοινωνικές αυτές κατηγορίες όσοι ρίχνουν το φταίξιμο για την κρίση και την αποτυχία των διαφόρων θεραπειών της στην αδυναμία του δημοκρατικού καθεστώτος.

[S. Bemstein -P.Milza , Ιστορία της Ευρώπης. Διάσπαση και ανοικοδόμηση της Ευρώπης από το 1919 έως σήμερα, 1997, σ.68-69]

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ